

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122201733
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122201733.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, proti žalovanému: C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., o zaplatenie sumy 786,59 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.03.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 786,59 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 786,59 eura od 22.07.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021 postúpila Tatra banka, a.s. ako postupca pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 04.05.2017 Zmluvu č. 2939196092, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu 786,59 eura, ktorá pozostávala z istiny 786,59 eura, riadneho úroku 0 eur, úroku z omeškania 0 eur, poplatkov 0 eur a poistenia splátok 0 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadnu úhradu. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 22.07.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. V podaní doručenom súdu dňa 10.05.2022 žalobca uviedol, že žalovaný čerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 13.738,10 eura a z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 14.169,58 eura.

3. Na výzvu súdu (č.l. 85) žalobca v podaní doručenom súdu dňa 07.06.2022 uviedol, že žalovaný uzatvoril s pôvodným veriteľom Tatra banka, a.s. dňa 04.05.2017 Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania, predmetom ktorej bolo poskytnutie voliteľného prečerpania do výšky 3.500,- eur. Žalobca uvádza, že predmetný úver bol poskytnutý ako revolvingový úver. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne

vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec. Ak vyčerpanú sumu spláca postupne, bude mať stále k dispozícii tú časť úverového rámca, ktorá nie je vyčerpaná a ktorá sa zároveň s každou splátkou zvyšuje. Žalovaný nebol v zmysle zmluvy povinný uhrádzať žiadnu pravidelnú splátku. Z vyššie uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Postupca v posudzovanom prípade nebol povinný dodržať rovnako § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pri tomto zmluvnom vzťahu sa klient dostáva do omeškania v prípade, ak vyčerpá finančné prostriedky nad dohodnutý úverový rámec a dôjde k tzv. nepovolenému prečerpaniu. V tomto prípade postupca Výzvou zo dňa 06.05.2019 vyzval žalovaného na úhradu nepovoleného prečerpania na jeho účte vo výške 47,43 eura evidovaného ku dňu 04.05.2019 a upozornil ho na možnosť zrušenia rámca voliteľného prečerpania, zníženia na nulu a splatenia celého voliteľného prečerpania (vrátane nepovoleného prečerpania) na jeho účte. Zmluvné strany si dohodli, že v prípade ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní, veriteľ má právo požadovať od dlžníka splatenie voliteľného prečerpania na základe ustanovenia Úverovej zmluvy čl. II. časť II. ods. 4. Na základe uvedeného žalobca má zato, že v tomto prípade došlo k riadnemu ukončeniu vedenia voliteľného prečerpania pôvodným veriteľom na účte dlžníka v zmysle úverovej zmluvy. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 06.05.2019. Na základe uvedeného považuje žalobca za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB. Keďže skutočnosť, že výzva na zaplatenie bola žalovanému doručovaná, nebola protistranou rozporovaná, v zmysle § 151 ods. 1 CSP je toto tvrdenie potrebné považovať za tzv. nesporné skutkové tvrdenie. Na základe tejto skutočnosti je podľa žalobcu potrebné uzavrieť, že je nesporným skutkovým tvrdením (ktoré nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými, prípadne inými dôkazmi), že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol postupcom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok.

4. Ako dôkazy žalobca predložil platobnú históriu, Pokus o zmier zo dňa 03.02.2022, Podací hárok, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021, Prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania zo dňa 04.05.2017, Všeobecné obchodné podmienky, Výzvu na zaplatenie zo dňa 06.05.2019, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.07.2021, platobnú históriu, Sadzovník poplatkov.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí mali predvolanie na pojednávanie doručené (č.l. 119 a 123), svoju neprítomnosť neospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Medzi Tatra bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 04.05.2017 uzatvorená Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu pre žalovaného, ako aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu bankou žalovanému do výšky 3.500,- eur. Banka Výzvou na zaplatenie zo dňa 06.05.2019 upozornila žalovaného na to, že ku dňu 04.05.2019 je v omeškaní so sumou 47,43 eura a vyzvala ho na zaplatenie dlžnej sumy s upozornením na možnosť zníženia výšky voliteľného prečerpania až na 0 eur a možnosť požiadania ho o splatenie voliteľného prečerpania. Banka uvedenú výzvu adresovala žalovanému na adresu Hlohovec 1, pričom žalobca v konaní nepredložil doklad

preukazujúci doručenie tejto výzvy žalovanému. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021 bola pohľadávka banky voči žalovanému postúpená na žalobcu.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 708 ods. 1 a 2 OBZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (1) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. (2)

15. Podľa § 709 ods. 1 OBZ, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

16. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na

bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov^{1c}) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 1 ods. 3 písm. h) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie je úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak.

20. Podľa § 1 ods. 4 ZoSÚ, na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

21. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 10 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

24. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

28. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

30. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.07.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy o úvere zo spoločnosti Tatra banka, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere uzavretej medzi bankou ako veriteľom a klientom ako dlžníkom je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

32. Žalobca spolu so žalobou predložil Výzvu na zaplatenie zo dňa 06.05.2019 (č.l. 53), ktorá bola adresovaná žalovanému na adresu Hlohovec 1, napriek tomu, že ako adresa pre doručovanie bola v zmluve uvedená adresa Františka Lipku 6, Hlohovec, a teda pôvodný veriteľ žalovanému doručoval v rozpore so zmluvou. Navyše, žalobca nepredložil doklad o doručení tejto výzvy žalovanému, a teda nepreukázal jej doručenie žalovanému. Súd pritom poukazuje na to, že žalobca bol ešte výzvou zo dňa 17.05.2022 (č.l. 85) súdom vyzvaný, aby predložil doklad preukazujúci doručenie Výzvy na zaplatenie zo dňa 06.05.2019 (prípadne inej výzvy) žalovanému, čo neurobil. Uvedenú výzvu by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, avšak žalobca nepreukázal, že by táto výzva bola doručená žalovanému, keďže nepredložil doručenkú ani záradu v doručovaní. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia nebola žalovaným namietaná, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmto dôkazom, ktorý súd vyžadoval, bol dôkaz o doručení výzvy banky žalovanému, ktorým dôkazom žalobca nedisponoval. Zároveň žalobca ani neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenie ohľadom doručenia uvedenej výzvy žalovanému, v zmysle, kedy mala byť uvedená výzva žalovanému doručená. Avšak, ani v prípade, ak by takéto skutkové tvrdenie žalobca urobil, nebolo by pri pasivite žalovaného možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať *ex offo*.

33. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v

danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliaďať ex offa.“

34. Súd dospel k záveru, že z dôvodu nedodržania postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaným. Žalobca totiž v konaní nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB preukázateľne doručená písomná výzva na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanému, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému inej osobe, ktorá nie je bankou. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaným. Vecná legitímácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Strana sporu, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, keď súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné.

35. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, v ktorom súd druhej inštancie v obdobnej veci skonštatoval, že „banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. ... V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a.s. riadne odporcovi doručená. Prvostupňový súd teda dospel k správne záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.“ Obdobný názor zastáva aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, v ktorého odôvodnení uviedol, že „ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dĺžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.“ Rovnako súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „žalobca teda neuniesol svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal existenciu a doručenie žalovanému výzvy banky na splnenie omeškaného dlhu. V spise sa taký dôkaz nenachádza a žalovaný jeho existenciu ani v odvolaní netvrdil. Žalobca teda nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné (aj keby zmluva o postúpení bola účinná, aj keby bolo žalovanému doručené oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky). Je treba uzavrieť, že žalobca

nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na jej uplatňovanie pred súdom, a preto bolo dôvodné jeho žalobu zamietnuť, tak ako to už správne uzavrel súd prvej inštancie.“ Obdobný názor vyslovil Krajský súd v Trnave aj v rozsudku č.k. 10Co/294/2017-137 zo dňa 11.09.2018.

36. Najmä však súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

37. V konaní nepostačovalo predložiť oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pretože toto bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, ale žalobca musí v konaní preukázať, že postúpenie pohľadávky bolo platné. Len zo skutočnosti, že ustanovenia ZoSÚ neodkazujú na § 92 ods. 8 ZoB nemožno vyvodiť, že pre platné postúpenie pohľadávky z banky nie je potrebné dodržať predmetné ustanovenie ZoB.

38. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

39. Podporne súd dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/14/2019-193 zo dňa 22.05.2019, v ktorom odvolací súd v obdobnej veci uviedol, že „súd prvej inštancie žalobcovi poskytol lehotu na predloženie dôkazov o splnení podmienok postúpenia pohľadávky, keď výzvou zo dňa 12.7.2018 vyzval žalobcu na predloženie dokladu preukazujúceho doručenie Výzvy zo dňa 20.10.2009 žalovanému. Obsahom spisu síce je Výzva zo dňa 20.10.2009, dôkaz preukazujúci doručenie výzvy žalovanému súdu prvej inštancie však žalobca nepredložil. Súd prvej inštancie považoval za relevantný dôkaz o existencii a doručení výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý mohol vykonať aj bez návrhu. Uvedený postup súdu je v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku (Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.) a zásadami, na ktorých spočíva konanie s tzv. slabšou stranou. Posúdenie splnenia podmienok na postúpenie pohľadávky bankou podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách je nevyhnutné pre vyhodnotenie právneho úkonu postúpenia z hľadiska jeho platnosti, resp. absolútnej neplatnosti, čo má priamy vplyv na posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu, teda na výsledok samotného sporu. Za stavu, kedy súd v spotrebiteľskom súdnom spore trvá na dôkaze, pričom dodávateľ, resp. jeho právny nástupca nepreukáže existenciu ním tvrdenej skutočnosti, ktorá má byť dokazovaním preukázaná, ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení sa neuplatní. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách (splatnosť postupovanej pohľadávky, doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky), postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné. Preto správne súd prvej inštancie žalobu zamietol po zistení, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorý tak nie je v spore vecne aktívne legitimovaný.“

40. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola splatnou, či už z dôvodu predčasného zosplatnenia alebo z dôvodu konečnej splatnosti. Vo Výzve na zaplatenie zo dňa 06.05.2019 banka upozorňuje, že dlžníka v prípade neuhradenia dlžnej sumy požiada o splatenie prečerpania, avšak v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by tak skutočne urobila.

41. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

42. Pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená zmluvou zo dňa 21.07.2021 bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitímácia.

43. Už len nad rámec vyššie uvedeného nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd konštatuje, že i keby bol žalobca v konaní aktívne vecne legitímovaným, nebolo by možné žalobe vyhovieť, a to z nasledovného dôvodu. V zmluve sa v rozpore s ustanovením § 10 ods. 1 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) neuvádza výška poplatkov, ale tieto sa majú uvádzať v sadzobníku, ktorý však nebol neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a nebolo ani preukázané, že by bol žalovanému v čase podpisu zmluvy predložený. Z vyššie uvedeného vyplýva, že úver je potrebné považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaný čerpal celkom sumu 13.738,10 eura a uhradil celkom sumu 14.169,58 eura, vrátil celú istinu. Ak by teda i bol žalobca v konaní aktívne legitímovaným, žaloba by musela byť rovnako zamietnutá.

44. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednávanvej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že súd ešte v priebehu konania žalobcu vyzval na preukázanie doručenia výzvy banky žalovanému, resp. na preukázanie dodržania ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, čo žalobca neurobil. Zároveň sa žalobca z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, na čo pre svoju neprítomnosť nemohol z vlastného zavinenia reagovať. Postup súd podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na výzvu súdu zo dňa 17.05.2022, ktorú žalobca nenaplnil v celom rozsahu (nepredložil doručenkú alebo závadu v doručení výzvy banky žalovanému) nemohol oprávnené domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu.

45. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

49. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

50. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, súd nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.